

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Prædictor Ecclesiæ catholicæ vnitatem non docens, peccat. tit. 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Quartò inquit Augustinus libro secundo contra Donatistas de Baptismo capite vndecimo. Propter hoc odiunt nos Donatistæ, quia vera docemus, quod non eos de unitate Ecclesiæ fore dicimus. Hoc enim supra omnia viri eos, sed nos non tacemus, obtemperantes Apostolo secundo ad Timotheum, quartto. Argue, obsecra, increpa, omnes sectæ magis gloriam querunt hominum, quam Dei, Ioannis duodecimo, & salutem animæ, & dum ad tempus reprehendi timent, damnari in perpetuum non timent: faciunt iam imperitis nebulas, sed omnia Deo sunt nuda & aperta, Hebræorum quarto: Sic nouelli concionatores dicunt ex parte etiam nostra, oportet iam inspicere nouum sæculum, iuuentutem, &cæ. & non occinere cantilenam semper antiquam &cæt. Tales potius volunt complacere hominibus, quam Catholicæ veritati, sed non erunt excusati, quando rex dicit, Redde rationem villicationis tuæ, Lucæ decimo sexto: At iam excusant se pleniùs, Ego maneo cum textu, nolo rixari, &cæt. Responsio, Paulus ad Titum secundo duo docet: primùm, quod Episcopus aut prædicator debet esse potens in sanâ, id est, Catholicæ doctrina: Secundò etiam debet arguere eos qui contradicunt sanæ doctrinæ. Sunt enim multi inobedientes, vaniloqui, seductores. Et exemplificat de prædicatoribus de circumcisione, quos oportet redargui, &cæt. Ergo nunc sectarum prædicatores sunt taxandi, &c.

PRÆDICATOR ECCLESIAE

Catholicæ unitatem non docens peccat.

TITVLVS VII.

B b

Multi

Vlti multa de Christo docent, id est, fide, redēptione, vīctima, grātia, propitiatione, &c. Nihil autem de vītate & charitatē, quām sit res necessaria ad salutē, & quōd sine illa vītate nihil profit̄ neque fides, neque opera. Verbum Dei loquuntur, vt sic vel placeant sc̄ētis & carnalibus, aut ne sibi moueant odium schismaticorum, qui maximè odiunt hanc doctrinam Catholicæ vītatis. Igitur tales prædicatores peccant grauissimè, non denunciantes populo id, quod potissimè post fidem exigitur. Ezech.3. Si tu tacueris, & non dixeris &c. requirām sanguinem &c.

I. Cor. 13. Secundò, inquit Apost. Si linguis Angelorū aut hominū, (id est, oratoris dulciter loquentis) prædicauero, si nō habuero charitatē, ego primò in meipso, & secundò hanc etiā non docuero tanquā rem necessariā ad salutē, talis est sermo meus, sicuti sonitus campanæ & cymbali tinnientis, id est, sine fructu salutis: Omnis cibus sine sale & pinguedine, qualē præbet gustū? Doceat ergo prædicator quantumcunq; speciosa, audiant ambabus auribus subditi, nihil est, si charitas (quæ est mater, fons & causa vītatis) non quoque docetur & exercetur. Quid enim prodest, multū loqui de virtutib; de Christi redēptione, si vītatis illa, quæ exigitur ad appr̄hensionem & retentionē, non docetur? peccant ergo doctores, negligentes hanc vītatis doctrinam. Ideo proprium fuit ab initio omnibus hæreticis, hanc vītatis doctrinam contemnere, negligere, &c. Alioqui non possent statuere sc̄ētas suas, &c. Vndē enim est omnis hæresis & eror, nisi ex contemptu vītatis & charitatis? Si enim populus sciret hanc vītatem, quām necessaria sit ad salutē, &c. non se diuideret ab Ecclesia Catholica, id est, à venerabili vītate.

Tertiò, multi docent charitatem, non tamen explicant

plicant effectum charitatis, id est, unitatem. Est enim unitas fructus charitatis, sicut calor operatur à Sole, vel splendor à Sole. Vbi ergo charitas, ibi & unitas. Hac unitate crevit Ecclesia, Act. 4. Multitudinis credentium erat cor vnu & anima una. Augu. in Euang. Lu. 10. Da vnu, & populus Dei est: Tolle vnum, id est, unitatem, & turba est. Quid enim est turba, nisi multitudo turbata? Hoc vnum est necessarium, Luc. 10. Hanc docent omnes Apostoli. i. Corin. i. Obscurio per nomen Domini nostri Iesu Christi, ne sint in vobis schismata. Rō. 15. Vno ore glorificetis Deum & patrem Domini nostri Iesu Christi. Quoties ergo scriptura commemorat charitatis, toties unitatem commendat. Est enim charitas mater, quae parit unitatem, fons est quo fluit, sed ipsa charitas donum Dei est, quia frumentus Spiritus sancti, qui donatur baptizato, ad Titum 3. Vbi ergo charitas est, ibi quoque unitas Catholica. Nam vna est charitas veritatis, sicut fidei. Ideo Catholica est, & diuidi non potest, &c. Neque idem est credere in Christum intra vel extra Ecclesiam, id est, unitatem. Vide infr. Titul. 32. & 208.

*PRAEDICATOR QUAE
lis esse debeat.*

TITVLVS VIII.

Augusti, lib. quinquagesimo homiliarū, homilia 25. Prædicator debet esse eruditus verbi DEI, id est, dispensator, i. Cor. 4. Non autem exactor vel coactor aut castigator. Est enim alia potestas spiritualis, quae excommunicat eum, qui Ecclesiam non audierit. Alia facularis, quae gladium defert. Rō. 13. illa debet corrigerem, speculator tangit campanam, quando incendiū percipit, sed non descendit de turri &c. Erogare ergo debet prædicator, non incarcerare. Postquam igitur prædicator dixerit verbum auditoribus, si au-

B b 2 dictur,